

Geçmişin acizliğini, o zaman *olmayacak* gibi duran şeyleri nasıl seyrettiğimi hatırlıyorum. Bazıları gerçekten olmadı ama ben onları unuttum. Hatırimda kalanlar *olmayacak* dediğim halde olanlar.

Bugün *ıkınmaya devam et, mucize geliyor* mealinde bir kitap kapağı gördüm. *Ölme eşeğim ölme, mucize gelir yiyeceğin yazsan daha iyi olurdu.*

Bundan fayda görenler var mı? diye düşündüm. İnsanın sıkıntısıyla, boşluğuyla bir şekilde başa çıkmasını sağlayan her şeyin faydası var. Bunun da vardır. *Çekim yasasına* inanıp, az daha dayanırsa bir mucizenin ortaya çıkacağını düşünmek insanı bir sonraki (iş fırsatı, hastalık, aşk, yakının ölümü vb.) dönüm noktasına kadar oyalar. *Hepimiz bir takım bir şeylere inanıyoruz, birileri de buna inanıyor işte.*

İnsana gerçek bir faydası var mı? *İyimserlik* başınıza iyi şeylerin gelmesi için yeterli mi? Hiç sanmıyorum. Tersinin de doğru olduğunu sanmıyorum, hep muhtemel sorunları ve arızaları düşünen insanlar sadece *sorun* yaşamazlar. Ancak hangisiyle yolculuk yapmak istersin deseler, bütün diğer şartlar eşitse ilkinin tercih ederim. İnsanların çoğunun da başkalarının *iyimser* ve *salak* olmasını tercih edeceklerini düşünürüm. Bunun için iyimserlik size daha çok kapı açar, hayata tüm yaklaşımı ekşi olan insanlar *haklı* da olsalar bir süre sonra çekilmez hale geliyor. Haklı ve ekşiye tahammül etmek, sadece haklıya tahammül etmekten bile daha zor.

Hayatın zor olduğunu, ulaşamadıklarımızın ulaşabildiklerimizden, yapamadıklarımızın yapabildiklerimizden, olamadıklarımızın olabildiklerimizden milyonlarca kat fazla olduğunu biliyoruz. İsteyeceklerimizin sonu yok, hayat yolunda sağa bakıyoruz sonsuz yükseklikte dağ, sola bakıyoruz ufka uzanan deniz, önümüzde bitmeyen yol, arkamızda hiç tanımadığımız bir orman ve biz sadece ufak adımlara sahibiz. Ne o dağı, ne o denizi, ne önümüzdeki yolu, ne geçmişin ormanını tam olarak tanıyabileceğiz. Ama adım atmaya devam etmez de *bütün bunların hiçbir anlamı yok* çamuruna bir defa saplanırsak olabileceğimiz bir şey varsa, onu da olamayacağımız kesin. Bu kötü dünyada *iyi tarafından bakmanın* faydası bu, adım atmaya yarıyor. Yoksa *hakikat* tabii ki o kadar aydınlık değil.

Yine de *umut satarak para kazanmak* başka bir mesele. *Din satarak para kazanmak* veya *hikaye satarak hürmet kazanmak* gibi. Hata iyi tarafından bakmanın, dinin, milliyetin, sair hikayelerin ve değerlerin *yanlış* olması değil, bunların aynı pazar yerine, aynı renk basit menfaatin karşılığı olarak getirilmesinde.